

Publicerad 2009-01-14 00:45 av Bevingad

mitt sanna jag

Det glömda fostret

Det är på en mörk plats
som det ligger begravt
under 100 kilo skuld och skam

Ett glömt hjärta har börjat picka
som en klocka, tick, tack, tick, tack
vibrerar den i min kropp

Det är som en förskjuten tvilling
glömd under åren
men inte borta

långt ifrån borta
Fostret har klängt sig fast
och vägrat låta mig glömma

finns det lobotomi?
Jag vill att någon med slang
suger ut just det minnet ur min hjärna

Jag vill göra en själslig abort
av ett foster som är mitt sanna jag
för det är högst önskat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bevingad med Poeter.se id #5601 innehar upphovsrätten